

Zgon nestora pisarzy polskich.

Z Warszawy nadeszła żałobna wiadomość, że po długiej słabości zmarł tam w 85 roku życia Kazimierz Kaszewski, zasłużony krytyk literacki i artystyczny, tłumacz arcydzieł literatury dramatycznej greckiej, głęboki myśliciel i wytrawny publicysta. Urodzony w Warszawie 5 marca 1825, początkowo

duchowi języka ojczystego, ani piękności stylu i wiersza. Prócz przekładów arcydzieł dramatycznych greckich, dokonał Kaszewski całego szeregu tłumaczeń z języka francuskiego, włoskiego i niemieckiego

na dobro społeczne obok pilnego strzeżenia zasadniczych cech piękna.

Prace swe zamieszczał autor w „Dzienniku warszawskim“, „Bibliotece warszawskiej“, „Pamiętniku

Zgon znakomitego rzeźbiarza: Śp. Antoni Popiel.

wykształcenie pobierał w szkole obwodowej przy ulicy Nowy Świat oraz w gimnazjum gubernialnym warszawskim, poczem poszedł na tak zwane kursy dodatkowe, gdzie poświęcił się filologii klasycznej i historii.

Po zwiedzeniu uniwersytetów zagranicznych powrócił do Warszawy, gdzie mu powierzono urząd sekretarza przy Instytucie wychowania panien w Puławach, następnie przy akademii medycznej w Warszawie, wreszcie przy Szkole Głównej. W r. 1862/3 wykładał logikę i psychologię na kursach przygotowawczych do Szkoły Głównej.

go, nadto dawał przeróbki obcych sztuk dla teatrów warszawskich.

Wszystkie powyżej wymienione prace były tylko częścią rozległej jego działalności, żywy bowiem umysł zajmował się wszystkimi kwestyami, mającymi głębsze znaczenie społeczne, czy dotyczyły one ekonomii, filozofii, fizjologii, czy też przyrodoznawstwa. On pierwszy w Polsce zaznajomił ogół z wynikami studyów Flourensa nad mózgiem. Studya filozoficzne dały sposobność do kilku rozpraw, ponadto drukował w czasopismach warszawskich całe mnóstwo sprawozdań krytycznych z dzieł dotyczą-

literackim“, „Kłosach“, „Tygodniku ilustrowanym“ i „Ateneum“. Należałoby pomyśleć o zbiorowym ich wydaniu, gdyż rozprószone po czasopismach mniej są dziś przystępne dla ogółu.

Nawet ci, których nieraz dotykała krytyka Kaszewskiego, wiedzieli, że miał zawsze przedmiot, a nie osobę na względzie i że powodowało nim zawsze ukochanie piękna. To też bardzo słusznie nazywał go Leonard Sowiński „nowożytnym Grekiem“. Warto także zaznaczyć, że interesował się bardzo teatrem i pragnął jego uszlachetnienia, dlatego to tłumaczył i przerabiał także mnóstwo utworów obcych.

Fot. J. Jaworski, Zakopane.

Ćwiczenia przygotowawcze górali zakopiańskich na obchód grunwaldzki w Krakowie.

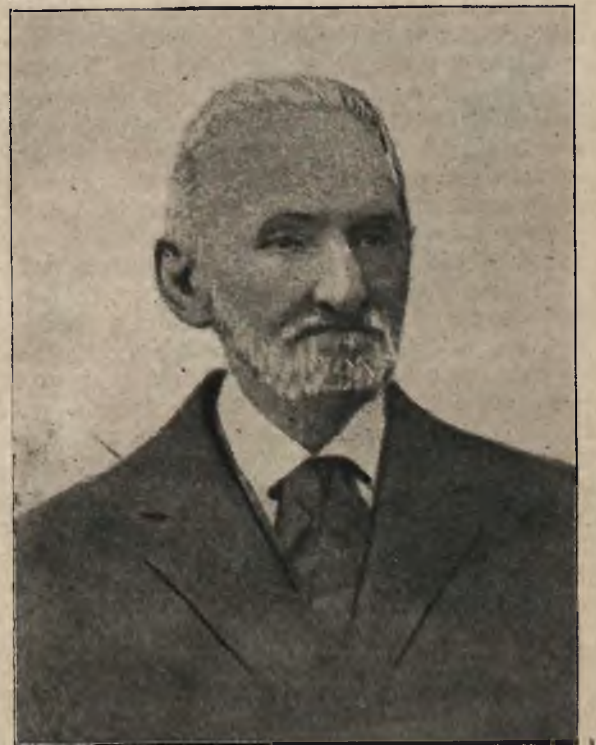
Fot. J. Jaworski, Zakopane.

Oddział górali zakopiańskich, którzy wezmą udział w uroczystościach grunwaldzkich w Krakowie.

Działalność literacką rozpoczął Kaszewski od przekładów tragedii Sofoklesa, które ogłaszał od r. 1852 w „Bibliotece warszawskiej“. W r. 1895 ukazały się tragedie Eschilosa. Przekłady te mają niezmiernie znaczenie w literaturze, tłumacz bowiem miał zachować myślową i formalną zgodność z oryginałem, nie uchybiając przytem w niczem ani

cych filozofii i estetyki, tudzież recenzje bieżącej beletrystyki i teatru. Poruszał także niejednokrotnie zagadnienia pedagogiczne, zarówno pod teoretycznym jak praktycznym względem.

Jako krytyk zajął Kaszewski stanowisko pierwszorzędne, każdą ocenę znamionowała jasność, bezstronność, umiarkowanie w sądach i ciągły wzgląd

Zgon nestora pisarzy polskich: Śp. Kazimierz Kaszewski.

Wśród współczesnych zdobył sobie ś. p. Kaszewski ogólne uznanie, zjednał sobie serca i umysły i wywierał szeroki wpływ kulturalny, pozostawia też po sobie pamięć niezmordowanej pracy i żal głęboki w sercach tych, którzy go znali i cenili.